

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

20. srpna 2023

CZ

EVANGELIUM LIVE: Mt 15,21-28 *Ženo, jak veliká je tvá víra!*

Vždycky, když čtu toto evangelium, vidím v něm strach, nemoc, zoufalství, únavu, pláč a samotu. Řekla bych, že pro mnohé z nás jde o věci, s kterými se bohužel v dnešní době setkáváme poměrně často. Nebo alespoň já sama to tak mám. Prostě to k životu patří, jsem tím vlastně nějak trvale obklopena, někdy více, někdy méně. Doba je rychlá. Povinnosti, úkoly, tlak společnosti na osobní výkon, očekávání druhých, nemoc blízkých nebo ta vlastní. Někdy je toho na člověka prostě příliš. A tak se rvu. Makám. Snažím se ostatním ukázat, že na to stačím. Že svůj strach přemůžu, zoufalství přebiju něčím jiným, únavu zamaskuju, nemoc vyřeším, pláč potlačím. Chvíli to jde. JENŽE... Pak dojdou síly, nefunguje to, je to ještě horší. A tady se mi většinou rozsvítí. No jasně, vždyť ta žena (z tohoto evangelia) jednala jinak. Podělila se o svůj kříž. Nespolehala sama na sebe, nelpěla na své hrdosti a šla prosit o pomoc, protože věděla, jak moc je malá. Nepřemýšlela, jestli se to sluší či nikoliv. Měla naději, že záchranu nalezne u Ježíše, a hlavně obrovskou víru, že ji přijme a utěší. A já v tom pořád dokola chybuju. Začínám pořád u sebe a myslím si, že to zvládnou. Tohle evangelium není o utrpení a beznaději, ale o obrovském přesvědčení. Pane, jak malá je moje víra. Dovol mi se k tobě uchýlit a uť mě se znovu a znovu spoléhat na tebe.

Evžen de Mazenod, deník z exercicií, 1814

Otče náš, jenž jsi na nebesích. Toto povzbudivé slovo, které bychom měli vyslovovat jen s nejněžnějším citem lásky a díky, je základem veškeré naší naděje, největší pohnutkou k tomu, abychom se bez obav odevzdali všem rozhodnutím Prozřetelnosti. Protože Bůh je naším Otcem, je na něm, aby se postaral o všechny naše potřeby, bděl nad nebezpečími, která nám hrozí...

Mt 15,21-28

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: "Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá." Ale on jí neodpověděl ani slovo.

Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili ho: "Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí."

Odpověděl: "Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izraelského."

Ona mezitím přišla, klaněla se mu a prosila: "Pane, pomoz mi!"

On jí však odpověděl: "Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům."

Ona řekla: "Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí kousky, které padají se stolu jejich pánů."

Nato jí řekl Ježíš: "Ženo, jak veliká je tvá víra! Staň se ti, jak si přeješ." A od té chvíle byla její dcera zdravá.

